

щото не могат да намѣрятъ щастието. Много естествено! Тѣ не могатъ да го намѣрятъ, защото го търсятъ вѣнъ отъ това, което всѣки моментъ получаватъ. Търсете щастието въ всичко, което получавате. Щастието зависи отъ разбирането на човѣка. Нѣкой търси щастието си въ книгитѣ, но и тамъ не го намира. Той чете нѣкоя книга, въ която се говори за силата, чрезъ която човѣкъ твори, създава, и придобива нѣщата. Докато чете книгата, той се въодушевява, радва се. Обаче, щомъ я свърши, вижда, че въ нея нѣма сила, джобоветѣ му сж праздни. Той трѣбва да знае, че силата не е въ книгата, а въ самия него. Достатъчно е да обича работата си и да я прилага съ любовъ, за да се прояви и силата, която е вложена въ него. Когато болниятъ чете за силата, трѣбва да повѣрва въ нея и да направи известно усилие, да я прояви. Безъ разумно усилие нѣма успѣхъ. — Ама ще се огъна! — И безъ огъване нѣма успѣхъ.

Законътъ на огъването съществува въ всички свѣтове. Ако въ центъра на една металеска пружина поставите нѣкаква тежестъ, пружината ще се огъне. Махнете ли тежестъта, пружината се изправя, заема естественото си положение. Огъването на пружината става на физическия свѣтъ. Обаче, същото нѣщо става и въ умствения, и въ чувствения свѣтъ. Запримѣръ, една мисль се проектира въ пространството. Първоначално мисльта върви праволинейно, но щомъ срещне известно препят-